

Sygnatura akt VI Ka 160/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **5 czerwca 2020** r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący sędzia Grażyna Tokarczyk

Protokolant Aleksandra Studniarz

przy udziale Agnieszki Schwarz – Rasińskiej Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 5 czerwca 2020 r.

sprawy **K. K. córki E. i M.,**

ur. (...) w G.

oskarżonej art. 177§1 kk w zw. z art. 178 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 28 października 2019 r. sygnatura akt IX K 890/17

na mocy art. 437 § 1 kpk i art. 636 § 1 kpk

1. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;
2. zasądza od oskarżonej na rzecz oskarżyciela posiłkowego J. B. kwotę 840 zł (osiemset czterdzieści złotych), tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym;
3. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki postępowania odwoławczego w kwocie 20 zł (dwadzieścia złotych) i wymierza jej opłatę za II instancję w kwocie 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych).

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 160/20		
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1			
1 CZĘŚĆ WSTĘPNA				

0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
wyrok Sądu Rejonowego w Gliwicach z 28 października 2019 roku sygn. akt IX K 890/17		
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		
0.11.3. Granice zaskarżenia		

0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy		

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
1Ustalenie faktów w związku dowodami			

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
0.12.1. Ustalenie faktów				
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
0.12.2. Ocena dowodów				
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za				

niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
Lp.	Zarzut			
3.1.	<p>1/ naruszenie przepisów prawa procesowego, które to naruszenie miało wpływ na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy a to:</p> <p>a/ art. 5 § 2 kpk poprzez niezastosowanie tego przepisu w sytuacji gdy w sprawie występują nie dające się usunąć wątpliwości, gdyż nie da się wykazać w sposób jednoznaczny na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego czy zachowanie oskarżonej było przyczyną wypadku,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		

	do którego doszło w dniu 10 kwietnia 2017 r. w G., a jeśli tak czy oskarżona miała świadomość faktu zaistnienia tego wypadku oraz jej udziału w nim			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
<p>Naruszenie reguły in dubio pro reo możliwe jest jedynie w sytuacji, gdy po przeprowadzonym prawidłowo postępowaniu dowodowym i odpowiadającej standardom wynikającym z art. 7 k.p.k. ocenie materiału dowodowego, nadal istnieją niedające się usunąć wątpliwości, które sąd rozstrzyga niezgodnie z kierunkiem określonym w przepisie art. 5 § 2 k.p.k. Oznacza to, że w przypadkach, w których skarżący kwestionuje ocenę poszczególnych dowodów, nie może być mowy o naruszeniu art. 5 § 2 k.p.k. Zarzuty obrazy art. 7 k.p.k. i art. 5 § 2 k.p.k. mają bowiem charakter rozłączny (post.</p>				

<p>Sądu Najwyższego z dnia 18 grudnia 2019 r. sygn. IV KK 651/19, LEX nr 2784008). Z wywołu uzasadnienia apelacji wynika, że dla obrońcy powodem zastosowania wskazanej normy ma być odmienna niż zaprezentował to Sąd I instancji, ocena dowodów. Obrońca nawet nie wskazał w czym upatruje niedających się usunąć wątpliwości, a tym bardziej dlaczego takie widzieć miał Sąd.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>zmiana wyroku i uniewinnienie oskarżonej</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Zgromadzony w sprawie w sposób pełny materiał dowodowy, poddany ocenie zgodnej z zasadami wiedzy, logicznego rozumowania oraz doświadczenia</p>		

<p>życiowego, przekonuje o prawidłowości orzeczenia Sądu, a także kwalifikacji zachowania oskarżonej.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>1/ naruszenie przepisów prawa procesowego, które to naruszenie miało wpływ na rozstrzygnięcie niniejszej sprawy a to:</p> <p>b/ art. 7 kpk polegającą na dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny wyjaśnień oskarżonej i uznanie tych zeznań za niewiarygodne w zakresie w jakim oskarżony wskazywał na nie przekroczenie przez nią linii ciągłej oddzielającej pasy ruchu w obu kierunkach oraz na fakt, że nie widziała ona wypadku do którego doszło na przeciwnym pasie ruchu;</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Wyjaśnienia oskarżonej pozostają</p>				

<p>odosobnione, nie tylko bowiem Ł. M. (1) i J. B. zeznali o przekroczeniu osi jezdni przez samochód, który wyłonił się z kolumny pojazdów jadących z przeciwnego kierunku ruchu, o tym zeznali również podróżujący za oskarżoną R. K. (1) i R. K. (2) z V. (...), M. K. i R. D. z C.. Z kolei zeznania U. C. o gabarytach pojazdu, który zamierzała ominąć oskarżona, z zeznaniami J. D. przekonują, że pojazd oskarżonej przekroczył oś jezdni, a zatem stanowił zagrożenie dla bezpieczeństwa w ruchu dla pojazdów nadjeżdżających z przeciwka.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>zmiana wyroku i uniewinnienie oskarżonej</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Zgromadzony w sprawie w sposób</p>			

<p>pełny materiał dowodowy, poddany ocenie zgodnej z zasadami wiedzy, logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego, przekonuje o prawidłowości orzeczenia Sądu, a także kwalifikacji zachowania oskarżonej.</p>				
<p>3.3.</p>	<p>2/ błąd w ustaleniach faktycznych polegający na przyjęciu, że oskarżona naruszyła zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym poprzez wyjechanie na przeciwległy pas ruchu doprowadzając do wypadku komunikacyjnego i w sposób świadomy uciekła z miejsca wypadku, w sytuacji, gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza dokonania przez oskarżoną tego czynu. W szczególności za błędne uznać należy przyjęcie przez Sąd I instancji, że oskarżona zbiegła z miejsca zdarzenia.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za</p>				

zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>To zachowanie oskarżonej wytworzyło stan zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym dla innych uczestników. Nie ma żadnych przesłanek wskazujących na nieprawidłowość zachowania Ł. M. (2), ani też snucia wyводу o przekroczeniu przez niego prędkości dopuszczalnej.</p> <p>Świadek prowadził swój pojazd prostym odcinkiem drogi, przed nim, ani za nim nie poruszały się pojazdy, których ruch mógłby na niego oddziaływać, warunki drogowe były dobre, czego nie umniejsza pora przed świtem, dopuszczalna prędkość to 90 km/h i jako taka we wspomnianych warunkach nie mogła być uznana za niebezpieczną. Nie miał podstaw, aby wzmóc czujność, przed manewrem oskarżonej żaden uczestnik ruchu nie wykazał się takim zachowaniem, które wymusiłoby stosowanie zasady</p>		

ograniczonego
zaufania. Oskarżona
kłamała, że ktoś
przed nią ominął
pojazd ciężarowy,
po pierwsze cóż
miałoby się z
nim stać w
ciągu kolejnych
pojazdów, a przede
wszystkim nikt tego
nie potwierdził, R.
K. (1) zaprzeczył.
W zaistniałej na
drodze sytuacji oraz
niewątpliwym
bliskim związku
czasowym pomiędzy
zachowaniem
oskarżonej a
wypadkiem,
poprzedzonym
gwałtownym
wycofaniem przez
nią swego
samochodu z
powrotem za pojazd
ciężarowy, nie może
budzić wątpliwości
związek tego
zachowania z
zachowaniem Ł. M.
(1), który zmuszony
był do wykonania
manewru obronnego
skutkującego utratą
panowania nad
pojazdem. Cofnięcie
oskarżonej było
tak gwałtowne, że
jeden ze świadków
wspomnił nawet o
prostopadłym do osi
jezdni ustawieniu
pojazdu oskarżonej
po tym manewrze, co
nie tyle oddaje sam
przebieg zdarzenia,
jako usytuowanie
pojazdu, ale

świadczy o
gwałtowności
ucieczki oskarżonej,
a to wiązać
można wyłącznie
ze spostrzeżeniem
samochodu jadącego
z przeciwka, a
nie tego, że
zaniechała omijania,
bo nie miała dokąd
pojechać.

Gwałtowność ta
wraz ze
sposstrzeżeniami
innych kierujących i
pasażerów pojazdu,
a szczególnie U.
C., na która tak
skrzętnie powołuje
się obrońca
przekonują o tym,
że oskarżona
doskonale sobie
zdawała sprawę, że
swoim zachowaniem
doprowadziła do
wypadku
drogowego, którego
skutki mogły być
bardzo poważne, a
mimo tego uciekła.
To wspomniana
świadek zeznawała o
dostrzeżeniu
koziolkującego
pojazdu, co
oczywiście miejsca
nie miało, ale nie
będąc zaangażowaną
w zdarzenie i
obserwując je tylko
we wstecznym
lusterku tak
zinterpretowała
gwałtowne
przemieszczanie
samochodu
prowadzonego przez

<p>Ł. M. (1). Co więcej oskarżona zignorowała M. K. i R. D., co szczególnie uwypukla fakt, że doskonale wiedziała co i dlaczego się wydarzyło, gdyby bowiem miała jakiegokolwiek wątpliwości wróciłaby na miejsce, aby je wyjaśnić. Oskarżona natomiast uciekła zamierzając uniknąć odpowiedzialności, czemu sprzyjała pora dnia oraz natężenie ruchu. Tylko wspomniani świadkowie byli w stanie zareagować, gdyby nie oni oskarżona pozostałaby anonimowa, nikt przecież na miejscu zdarzenia nie był w stanie odnotować numerów rejestracyjnych jej pojazdu, udało się to świadkom, którzy wykazali się godną pochwałą postawą obywatelską.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>zmiana wyroku i uniewinnienie oskarżonej</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo niezasadny.				
Zgromadzony w sprawie w sposób pełny materiał dowodowy, poddany ocenie zgodnej z zasadami wiedzy, logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego, przekonuje o prawidłowości orzeczenia Sądu, a także kwalifikacji zachowania oskarżonej.				
3.4.	3/ z daleko posuniętej ostrożności procesowej, w przypadku, gdyby Sąd odwoławczy stanął na stanowisku, że w toku postępowania wykazana została wina oskarżonej wnoszącej o zmianę orzeczonej wobec oskarżonej kary poprzez wymierzenie kary w niższym zakresie. Natomiast w wypadku wyeliminowania z opisu czynu zarzucanego oskarżonej ucieczki z miejsca wypadku odstąpienie od stosowania wobec niej środka karnego w postaci zakazu	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		

	prowadzenia pojazdów.			
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Wskazana teza nie stanowi zarzutu, a jedynie niczym nieoparty wniosek apelacji, dla którego nie można znaleźć minimum argumentacji w treści apelacji. Brak jest też, jak wyżej wykazano postulowanej przez obrońcę zmiany w kwestii ucieczki z miejsca wypadku.				
Wniosek				
zmiana "orzeczonej wobec oskarżonej kary poprzez warunkowe zawieszenie orzeczonej wobec wymierzenie kary w niższym zakresie"	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.				
W kontekście kary wymierzonej zaskarżonym wyrokiem, która jako wolnościowa				

<p>ma wymiar symboliczny, ów niegramatyczny wniosek jest niezrozumiały.</p> <p>Sąd odwoławczy przez pryzmat art. 440 kpk nie dostrzega w orzeczeniach o karze i środkach karnym i kompensacyjnym rażąco niewspółmiernej surowości o cechach rażącej niesprawiedliwości.</p>			
<p>1OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			
<p>4.1.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>			
<p>1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>			
<p>0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>0.15.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>		
<p>skazanie za przestępstwo z art. 177 § 1 kk w zw. z art.</p>			

178 § 1 kk wraz z tego konsekwencjami		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
<p>Sąd I instancji przeprowadził w sprawie pełne postępowanie, zgromadzone dowody poddając ocenie zgodnej z zasadami wiedzy, logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego, stanowisko w tej mierze prezentując w obszernych, szczegółowych i jasnych wywodach pisemnego uzasadnienia, które Sąd odwoławczy w pełni akceptuje. Prawidłowo zakwalifikowano zachowanie oskarżonej, a wymiar kary, zastosowanie środka probacyjnego i orzeczenie o środku karnym i kompensacyjnym nie noszą cech rażąco niewspółmiernej surowości.</p>		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		

0.0.15.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwiężle o powodach zmiany			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej			

podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
1 Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
2,3	O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono po myśli art. 636 § 1 kpk, który stanowi, że w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego, wniesionego wyłącznie przez		

	<p>oskarżonego (...), koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi na ogólnych zasadach ten, kto wniósł środek odwoławczy.</p> <p>Zgodnie z art. 616. § 1. Do kosztów procesu należą: koszty sądowe i uzasadnione wydatki stron, w tym z tytułu ustanowienia w sprawie jednego obrońcy lub pełnomocnika. Apelację wniósł obrońca oskarżonej, zatem to oskarżona winna ponieść koszty sądowe postępowania odwoławczego, na które składają się wydatki w kwocie 20 złotych, a także opłata od orzeczonej kary, a nadto wydatek oskarżyciela posiłkowego na ustanowienie pełnomocnika w postępowaniu odwoławczym.</p>		
1PODPIS			

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		

Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonej	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	skazanie za przestępstwo z art. 177 § 1 kk w zw. z art. 178 § 1 kk	
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
0.11.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej	

	orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana